

اداره استانداردسازی و تدوین راهنماهای بالینی

راهنمای تحلیل مسئله

پاییز ۱۳۹۴

بنام خدا

ویرایش نخست راهنمای تحلیل مسئله

به منظور تایید عنوان ارائه شده و قبل از نوشتن پروپوزال ، تحلیل مسئله به شرح زیر انجام می شود:

۱- شناسایی مسئله:

- معیارهای تعیین مساله به عنوان اولویت
 - مسئله جمعیت زیادی را در کشور تحت تاثیر قرار می دهد.
 - مسئله مورد نظر بار مالی زیادی بر جامعه یا بیماران تحمیل می کند.
 - مسئله مورد نظر ریسک زیادی به سلامت بیماران تحمیل می کند.
 - مسئله مورد نظر به عنوان مورد اورژانس مطرح باشد.
 - مسئله مورد نظر ریسک زیادی به پزشکان و ارائه دهندگان خدمت تحمیل می کند.
 - اختلاف قابل توجهی بین آنچه انتظار داریم و آنچه انجام می شود وجود دارد.
- معیارهای تعیین مسئله به عنوان اولویت تهیه راهکارهای بالینی
 - دلایل اختلاف بین عملکرد موجود و عملکرد مورد انتظار شفاف نیست.
 - بیش از یک راه حل برای حل مسئله وجود دارد.
- روش شناسایی مسئله
 - تشکیل گروه متخصصین و صاحب نظران حوزه مورد نظر
 - دریافت مسائل از هر یک از اعضا
 - تشکیل جلسه گروه متمرکز برای ارزیابی و اولویت بندی آنها به عنوان مسائل نهایی

۲- ایجاد درخت مسئله:

- شناسایی عوامل مستقیم مرتبط با مسئله
- شناسایی تأثیرات مستقیم ناشی از مسئله مورد نظر
- ایجاد یک درخت مسئله که نشان دهنده روابط علل و معلول مسئله باشد
- بررسی درخت مسئله از نظر اعتبار و کامل بودن آن و ایجاد هرگونه تعدیل مورد نیاز

۳- ایجاد درخت اهداف:

- تمامی اجزا درخت مسئله به صورت شرایط مطلوب و مثبت باز نویسی شود.
- برای اطمینان از اعتبار و کامل بودن درخت اهداف، روابط علت و معلولی ارزیابی شود.
- در صورت نیاز:
- موارد توضیح داده شده تجدیدنظر شوند.
- اهداف غیر ضروری و یا غیرواقعی حذف گردند.
- اهداف جدید مورد نیاز اضافه شود.
- رسم خطوط اتصال به منظور نشان دادن روابط علت و معلولی

۴- تقسیم بندی مسئله ها در قالب های زیر:

- مسئله قابل حل از طریق تحلیل تصمیم گیری
- مسئله قابل حل از طریق استانداردسازی خدمات
- مسئله قابل حل از طریق مدیریت فرایندها
- مسئله قابل حل از طریق آموزش ارائه دهندگان خدمت

بطور کلی راهنماهای بالینی با توجه به نوع مسئله در قالب گایدلاین (راهکارهای بالینی)، استاندارد خدمات، پروتکل ها و سیاست های بالینی ارائه می گردد.

- راهکارهای طبابت بالینی پاسخگوی مسائل مرتبط با حوزه تصمیم گیری بالینی می باشند. برای مثال در مورد پروسیجر آنژیوپلاستی اگر می خواهیم بدانیم که

برای چه بیماری‌های اندیکاسیون دارد و در چه مواردی نسبت به سایر آلترناتیوها ارجح می‌باشد، در این صورت نیاز به تدوین راهکار طبابت بالینی است.

- استانداردهای خدمات درمانی پاسخگوی مسائل مرتبط با ارائه صحیح خدمات می‌باشند. برای مثال در مورد پروسیجر آنژیوپلاستی در صورتی که سوال این است: چه افرادی صلاحیت ارائه این خدمت را دارند، مراحل گام به گام ارائه خدمت و فضای فیزیکی و تجهیزات مورد نیاز ارائه خدمت کدام است، در این صورت استاندارد آنژیوپلاستی نوشته می‌شود.

- پروتکل‌های بالینی پاسخگوی مسائل مرتبط با مدیریت فرآیندهای بالینی می‌باشند. برای مثال اگر هدف ذکر مراحل گام به گام مراقبت‌های بعد از انجام آنژیوپلاستی باشد پروتکل نوشته می‌شود.

- سیاست‌های بالینی پاسخگوی مسائلی هستند که نیاز به اقدامات ترکیبی (شامل: تصمیم‌سازی‌های بالینی، دستورالعمل‌های اجرایی و دستورالعمل‌های نظارتی) دارند. برای مثال شناسایی اندیکاسیون‌های انجام عمل آنژیوپلاستی، نحوه پرداخت براساس عملکرد صحیح و ارزیابی اثربخشی نسبت به آلترناتیوهای جایگزین نیاز به سیاست بالینی دارد.